

Lūdzu, ņemiet vērā, ka šai lapai nesen tika atjaunināta oriģinālvalodas [fr](#)

franču

versija. Mūsu tulkotāji pašlaik gatavo versiju valodā, kuru esat izvēlējies.

Jau ir pieejami tulkojumi šādās valodās.

Swipe to change

Kā panākt tiesas nolēmuma izpildi

Luksemburga

1 Ko civillietās un krimināllietās izprot ar sprieduma izpildi?

Ja parādnieks brīvprātīgi neizpilda spriedumu, prasītājs var panākt izpildi. Šis process ir zināms kā piespiedu izpilde.

Lai spriedums būtu izpildāms, tajā jābūt iekļautai izpildes klauzulai, un tam jābūt pienācīgi izsniegtam vai paziņotam.

Sprieduma izpildāmība tiek apturēta uz nedēļu, sākot no sprieduma pasludināšanas dienas un/vai brīža, kad tiek faktiski īstenotas pārsūdzības tiesības, izņemot, ja nolēmums ir pagaidu izpildāms.

Piespiedu izpildi parasti izmanto, lai atgūtu naudu, bet to var piemērot, lai panāktu īpašas darbības izpildi.

Izdodot personai rīkojumu samaksāt naudas summu, prasījuma izpildi vērš pret parādnieka aktīviem, un to dēvē par apķīlāšanu.

Tomēr ir citi, specifiskāki izpildes pasākumi — parāda piedziņa, apķīlāšana, konfiscējot kultūraugus, ienākumu apķīlāšana, nekustamā īpašuma apķīlāšana, apķīlāšana ārvalstīs, attiesājums, peļņas apķīlāšana, iekšzemes ūdensceļu kuģu apķīlāšana un apķīlāšana saistībā ar intelektuālo tiesību aizsardzību.

Luksemburgā visbiežāk izmantotais apķīlāšanas veids ir parāda piedziņa un apķīlāšana, izpildot spriedumu.

2 Kura iestāde vai iestādes ir kompetentas izpildes jomā?

Tikai tiesu izpildītāji ir kompetenti panākt to spriedumu izpildi, kurus par izpildāmiem atzinusi Luksemburgas tiesa saskaņā ar Luksemburgas tiesību aktiem vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts tiesa atbilstoši ES tiesību aktiem civillietās un komercietās, nolīgumiem, kas izriet no mediācijas civillietās un komercietās un kas ir izpildāmi, un citiem izpildu dokumentiem vai tiesībām.

3 Kādi ir priekšnoteikumi, lai lēmums (nolēmums) būtu izpildāms?

3.1 Procesuālā kārtība

Lielhercogistē pasludinātie spriedumi un sagatavotie dokumenti

Šādi spriedumi un dokumenti ir izpildāmi Lielhercogistē, nepiemērojot prasību par oficiālu apstiprinājumu vai *pareatis* vēstuli, pat ja tos izpilda ārpus tās tiesas jurisdikcijas, kura pasludinājusi spriedumu, vai ārpus teritorijas, kurā dokumenti sagatavoti.

Dokumenta vai sprieduma iesniegšana tiesu izpildītājam ir uzskatāma par atļauju visu veidu izpildei, izņemot nekustamā īpašuma apķīlāšanu un ieslodzījumu, kam ir vajadzīga īpaša atļauja.

Ārvalstīs pieņemti nolēmumi, uz kuriem attiecas līgums vai Eiropas Savienības tiesību akti, kas paredz eksekvatūras procedūru

Spriedumus civillietās un komercietās, kuri pasludināti kādā no ārvalstīm un ir izpildāmi attiecīgajā valstī, un kuri saskaņā ar nosacījumiem, ko paredz:

– 1968. gada 27. septembra Briseles Konvencija par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kura grozīta ar jauno dalībvalstu konvencijām par pievienošanos tai;

– 1988. gada 16. septembra Lugāno Konvencija par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komercietās;

– 1971. gada 29. jūlija Konvencija starp Luksemburgas Lielhercogisti un Austrijas Republiku par spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās;

– 1961. gada 24. novembra Līgums starp Beļģiju, Nīderlandi un Luksemburgu par jurisdikciju, bankrotu un spriedumu, šķīrējtiesas nolēmumu un publisku aktu derīgumu un izpildi, kamēr vien tas ir spēkā,

– vai 1973. gada 2. oktobra Hāgas Konvencija par to lēmumu atzīšanu un izpildi, kuri attiecas uz uzturēšanas saistībām;

atbilst nosacījumiem, kam jābūt izpildītiem, lai spriedumi tiktu atzīti un būtu izpildāmi Luksemburgā, pasludina par izpildāmiem veidos, kas noteikti Jaunā civilprocesa kodeksa (*Nouveau code de procedure civile*) 680.–685. pantā.

Spriedumus civillietās un komercietās, kas pasludināti ES dalībvalstī un kas ir izpildāmi attiecīgajā dalībvalstī, un kas saskaņā ar Padomes 2000. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās atbilst nosacījumiem, kuriem jābūt izpildītiem, lai spriedumu atzītu un tas būtu izpildāms Luksemburgā, pasludina par izpildāmiem, kā noteikts minētajā regulā.

Regula (EK) Nr. 44/2001 tika atcelta ar Regulu (EK) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas zināma kā "pārstrādātā regula "Brisele I"". Tomēr Regula (EK) Nr. 44/2001 joprojām ir piemērojama lēmumiem, ko pieņem tiesvedībā, kura ierosināta līdz 2015. gada 10. janvārim, kā arī publiskiem aktiem, kas sagatavoti vai oficiāli reģistrēti, un tiesiskiem darījumiem, kas apstiprināti vai noslēgti līdz minētajam datumam un uz ko attiecas minētās regulas piemērošanas joma.

Spriedumus civillietās, kas pasludināti ES dalībvalstī un kas ir izpildāmi attiecīgajā dalībvalstī, un kas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Regulu (ES) Nr. 650/2012 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi atbilst nosacījumiem, kuriem jābūt izpildītiem, lai spriedumu atzītu un tas būtu izpildāms Luksemburgā, pasludina par izpildāmiem, kā noteikts minētajā regulā.

Lēmumus, kas pieņemti dalībvalstī, kurai nav saistošs 2007. gada 23. novembrī noslēgtais Hāgas Protokols par uzturēšanas pienākumiem piemērojamiem tiesību aktiem tādā nozīmē, kā to paredz IV nodaļas 2. iedaļa 2008. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās, un kas atbilst nosacījumiem, kuriem jābūt izpildītiem, lai lēmumu atzītu un tas būtu izpildāms Luksemburgā, pasludina par izpildāmiem, kā noteikts minētajā regulā.

Ārvalstīs pieņemti lēmumi, uz kuriem attiecas ES tiesību akti, ar ko atceļ eksekvatūru

Eiropas Parlaments un Padome 2012. gada 12. decembrī pieņēma Regulu (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas zināma kā "pārstrādātā regula "Brisele I"". Saskaņā ar minētās regulas 36. pantu dalībvalstī pieņemtu spriedumu bez kādas īpašas procedūras atzīst pārējās dalībvalstīs (eksekvatūras atcelšana). Minētā regula ir piemērojama visās ES dalībvalstīs no 2015. gada 10. janvāra atbilstoši tajā paredzētajiem nosacījumiem.

Lēmumus, kas pieņemti dalībvalstī, kurai ir saistošs 2007. gada 23. novembrī noslēgtais Hāgas Protokols par uzturēšanas pienākumiem aktiem tādā nozīmē, kā to paredz IV nodaļas 2. iedaļa 2008. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu

atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās, un kas atbilst nosacījumiem, Luksemburgā atzīst bez īpašas procedūras un bez iespējas iebilst pret atzīšanu.

3.2 Galvenie noteikumi

Kustama vai nekustama īpašuma apķīlāšanu var veikt tikai tad, ja ir atbilstoši Luksemburgas tiesību aktiem izdots izpildu dokuments un apķīlāšana attiecas uz pienācīgi iesniegtu noteiktu prasījumu; ja atmaksājamais parāds nav naudas summa, to pēc apķīlāšanas atliek uz visām turpmākajām tiesvedībām, līdz tiek noteikta prasījuma vērtība.

Spriedumus, kuros prasīta atcelšana, reģistrētas hipotēkas dzēšana, samaksa vai cita darbība, kura jāveic trešai personai vai tās vārdā, šādas trešās personas — vai pret tām —, pat pēc iebildumu vai pārsūdzības iesniegšanas termiņa beigām, var izpildīt tikai, pamatojoties uz prasītāja advokāta apstiprinājumu, kurā norādīts datums, kad spriedums nogādāts tās personas mājās, pret kuru tas pieņemts, un uz tiesu izpildītāja apliecinājumu par to, ka pret spriedumu nav celti iebildumi vai iesniegta pārsūdzība.

Ja apliecinājumā ir norādīts, ka nav celti iebildumi vai iesniegta pārsūdzība, maksātspējas administratoriem, turētājbankām un visām citām personām ir pienākums izpildīt spriedumu.

4 Izpildu darbību raksturs un mērķis

4.1 Kāda veida manta var tikt pakļauta izpildu darbībām?

Lietas, ko var apķīlāt

Apķīlāt var tikai kustamas vai nekustamas lietas, kas pieder parādniekam, bet ne trešai personai piederošas lietas. Tomēr nav lielas nozīmes, kam pieder parādnieka lietas to apķīlāšanas brīdī, tāpēc ir iespējams lietas apķīlāt trešās personas telpās.

Lietas, ko nevar apķīlāt

Jaunā civilprocesa kodeksa 728. pantā ir noteikts, ka papildus priekšmetiem, kas atbilstoši īpašiem tiesību aktiem atzīti par neapķīlājamiem, neapķīlā arī šādas lietas:

priekšmetus, kas Luksemburgas tiesību aktos atzīti par nekustamiem no mērķa viedokļa;

kustamu īpašumu, piemēram, gultasvietu, apģērbus, mēbeles, kurās tur apģērbus, veļasmašīnu, kā arī galdus un krēslus, lai ģimene varētu kopīgi ieturēt maltīti.

Šādus priekšmetus nevar apķīlāt neatkarīgi no kreditora statusa, pat ja kreditors ir valsts, izņemot konkrētus parādus, kuru izsmelšs uzskaitījums ir sniegts tiesību aktos.

Lai nepieļautu, ka kreditors apķīlā visus parādnieka iztikas līdzekļus, atsevišķos Lielhercogistes noteikumos ir noteiktas likmes algu, pensiju un mūža rentes cesijai un apķīlāšanai. Tiesību akti reglamentē aizsargātu regulāro ienākumu (algu, mūža rentes, pensiju) apķīlāšanu. Šādu veidu regulāros ienākumus nedrīkst apķīlāt pilnā apmērā, bet tikai līdz noteiktai summai, ko nosaka atbilstoši Lielhercogistes noteikumos paredzētiem ierobežojumiem. Tāpēc parādnieki patur minimālus ienākumus, lai nodrošinātu sev iztiku.

Norobežošana

Norobežošanas mērķis ir aizsargāt personu, pret kuru tiek vērsta apķīlāšana, no sekām, ko rada pilna tās aktīvu kopuma nepieejamība.

Tā ļauj tiesnesim ierobežot piedzenamās summas.

4.2 Kādas ir izpildu darbību sekas?

No lietu apķīlāšanas brīža parādnieks zaudē tiesības no tām atbrīvoties. Tomēr apķīlāšana nerada pirmpirkuma tiesības apķīlāšanas kreditoram.

Diskvalifikācija nozīmē, ka parādniekam nav atļauts apķīlātās lietas pārdot, nodot tālāk vai noformēt attiecībā uz tām hipotēku. Apķīlātās lietas var izņemt nekavējoties. Parādnieks ir apķīlāto lietu īpašnieks līdz piespiedu pārdošanai, pat ja attiecīgās lietas nav viņa valdījumā. Situācija nemainās praktiski, bet mainās juridiski.

Ja šī diskvalifikācija tiek pārkāpta, pasākumi, ko veic persona, pret kuru vērš apķīlāšanu, nav saistoši apķīlāšanas kreditoram.

Šādā gadījumā diskvalifikācija ir tikai relatīva, proti, tā ir piemērojama tikai apķīlāšanas kreditora labā. Pārējiem kreditoriem joprojām jāsamierinās ar parādnieka aktīvu svārstībām. Tomēr viņi var vienkārši dalīties ar apķīlājumu, par kuru jau panākta vienošanās.

Diskvalifikācija ir aktīvu pārdošanas procesa pirmais posms. Lietas tiek nodotas tiesas kontrolē. Tāpēc pirmajā instancē apķīlāšana, ko veic, izpildot spriedumu, ir apķīlāšanas piesardzības nolūkos.

Attiecībā uz parāda piedziņu jānorāda, ka ar šā veida apķīlāšanu tiek atcelta kontrole pār visu apķīlāto parādu kopumā neatkarīgi no tā vērtības. Tomēr trešā persona, pret kuru tiek vērsta apķīlāšana, var noguldīt pietiekamu naudas summu kā depozītu (norobežošana).

4.3 Kāds ir izpildu darbību saistošais raksturs?

Izpildu dokumenti, kas izdoti atbilstoši Luksemburgas tiesību aktiem, ir beztermiņa dokumenti, un tos neatsavina noilguma dēļ.

Komerctiesas priekšsēdētāja atļaujas veikt iepriekšēju apķīlāšanu zaudē spēku, ja attiecīgais piesardzības pasākums netiek veikts rīkojumā noteiktajā termiņā.

5 Vai pastāv iespēja pārsūdzēt lēmumu, ar kuru izpildu darbību veikšana tika atļauta?

Komerctiesas priekšsēdētāja izdotu rīkojumu, ar ko atļauj apķīlāšanu piesardzības nolūkos, var apstrīdēt, iesniedzot iebildumus vai pārsūdzību.

Attiecībā uz apķīlāšanu, ko veic, izpildot spriedumu, parādnieks var ierosināt prasību, pamatojoties uz grūtībām izpildīt spriedumu (*action en difficulté d'exécution*), vai iebilst pret apķīlāto lietu pārdošanu.

Trešās personas var celt arī iebildumus, t. i., iebilst pret apķīlāto lietu pārdošanu, kā arī pieprasīt, lai tām par labu lietas tiek izslēgtas no saraksta.

6 Vai uz izpildi attiecas ierobežojumi, jo īpaši saistībā ar parādnieka aizsardzību vai termiņiem?

Saskaņā ar Jaunā civilprocesa kodeksa 590. pantu parādnieks var bloķēt pagaidu izpildi, ja rīkojums par to ir izdots lietā, kas nav paredzēta tiesību aktos.

Šajā nolūkā parādnieks var iesniegt apelācijas tiesai pieteikumu par pagaidu izpildes aizliegumu. Saskaņā ar Komerckodeksa (*Code de commerce*)

647. pantu minētais attiecas tikai uz civillietām, bet ne komercietām.

Jaunā civilprocesa kodeksa 703. panta 2. punktā ir noteikta norobežošanas procedūra. Norobežošanas mērķis ir aizsargāt personu, pret kuru tiek vērsta apķīlāšana, no sekām, ko rada pilna tās aktīvu kopuma nepieejamība. Tā ļauj tiesnesim ierobežot piedzenamās summas.

Lai nepieļautu, ka kreditors apķīlā visus parādnieka iztikas līdzekļus, atsevišķos Lielhercogistes noteikumos ir noteiktas likmes algu, pensiju un mūža rentes cesijai un apķīlāšanai. Tiesību akti reglamentē aizsargātu regulāro ienākumu (algu, mūža rentes, pensiju) apķīlāšanu. Šādu veidu regulāros ienākumus nedrīkst apķīlāt pilnā apmērā, bet tikai līdz noteiktai summai, ko nosaka atbilstoši Lielhercogistes noteikumos paredzētiem ierobežojumiem. Tāpēc parādnieki patur minimālus ienākumus, lai nodrošinātu sev iztiku.

Saistītās saites

<http://www.legilux.lu/>

Lapa atjaunināta: 18/05/2020

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas

Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.